

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' תריג

ערב שבת קודש פ' אחרי-קדושים, י"א אייר ה'תשפ"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"ה שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקכ"ג שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' זיידא משה ב"ר אלטר אשר אנשיל ע"ה פערל
נפטר ועש"ק פ' אמור, י"ד אייר - פסח שני ה'תשנ"ט

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת טעמא גיטל בת רחל לאה תח"י פערל

לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת

גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

*

נדפס ע"י בני משפחתם שיחיו

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

3

דבר מלכות

העולם מסייע לבני ישראל לצאת מהגלות / משיחת ש"פ אח"ק היחש"א

7

זמן הגאולה

השליחות שהוטלה על כל אחד ואחד / פרשת השבוע באור הגאולה

11

המעשה הוא העיקר

ההכנות המתאימות לתהלוכות מתוך שמורעם / הוראות למעשה בפועל

13

ניצוצות של משיח

אין צמצום! / קטעים קצרים ופחגמים בעניני גאולה ומשיח

14

כתב יד קודש

המשך ספירת העומר באם יבוא משיח / צילום מיוחד מהגהת הרבי

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

הי. כ"ק ארמוני שלטי"א: המונכר לעיל אודות ייחוד הקבועות דר"ה בבא"ת משיח
ע"דקני. נזעזע על לויים אלה. ימי ספרד"ע — כדועלף ההקדמה בנצח לשיח בארמוני
ספרד"ע. אם יכול להיות הנהיך קיום משיח ספרד"ע כמנהג בני המדינה, לא ששתחלת הספרה
(לפני ביאת המשיח) לא היתה אלא מהדבבן. וכמנהג לויים. ייחוד קיום המשיח מהדבבן ישנה
המשמעות ספרות הימים שלפניו. וכמולא, יכולים להשיח ולספור כבדכם מן המנהג. כיון
שישנה המציאות ולכל הימים. ישבע שכתות המשיח ויחזיקוהו ויחזיקוהו ויחזיקוהו ויחזיקוהו

מה כ"ק ארמוני שלטי"א: לשיח קודש"ע ויחזיקוהו ויחזיקוהו ויחזיקוהו ויחזיקוהו
ללכות תורת הסוד, תורת הקבלה, שכן לעצמנו ישנו עדיין כ"ק שלא לבדו קבלה מימיהם.
וכתחושה יחודה במהות כשישנה לליע בעצמה — יום ההוללות של רשב"י, בעל החיה,
וגדול עם בנגלה התורה"ע, ואינו עדיין להספיקה כ"ק. וכפי שאמר בעצמה ובפשיטה "כמולא" אני
לפסוק את כל העולם כולו מן הדת"ע!

ועוד ועיקר — שיע"ז ממהר"ם ומזורים את הגאולה, כמ"ש בזה"ל"ע "בהאי חיבורא דילך
דאיהו ספר חזקוני. יפקון כ"ק מן גלותא ברחמי" "ברחמי" דייקא, כילול גם "רחמי" שיהי חיבך
וחב. (כאמור) שכתות שני הדי' השק"ט' / החק"ב' קרבן פסח (לא רק שק"ט' כלומר התמכר ל"ק'
אלא) בניגע למשיח בפועל, וע"י אהרן ובניו — כדברי המהר"ם ב"ש י"א"ע 154. ולפשיטתו אהרן
ובניו (משה ועמיתו, שכתוא ירחי הולכה בזה"ל).

המשך ספירת העומר באם יבוא משיח

בקשר עם ימי ספירת העומר, הבאנו ב' צילומים מיוחדים (מוקטנים במעט) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על דבריו בעת ביקורם של הרבנים הראשיים בארץ הקודש, יום ג' פ' בהר, י"א אייר ה'תשמ"ט

(נדפס בהתוועדויות תשמ"ט ח"ג ע' 127)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

צילום א':

כ"ק אדמו"ר שליט"א: המוזכר לעיל אודות שינוי הקביעות דר"ה בביאת משיח צדקנו, נוגע **במיוחד** לימים אלה, ימי ספה"ע - כידוע החקירה **באם יבוא** משיח באמצע ספה"ע, אם יכול להיות המשך קיום מצוות ספה"ע בברכה מן התורה, אף שהתחלת הספירה (לפני ביאת המשיח) לא היתה אלא מדרבנן. ומסתבר לומר, שע"י קיום המצוה מדרבנן ישנה ספירת הימים שלפנ"ז, ובמילא, יכולים להמשיך ולספור בברכה מן התורה, כיון שישנה המצואות (אף שאינה דמצוה) דכל הימים, "שבע שבתות תמימות תהיינה", וה"ז **שבע תמים**.

צילום ב':

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בפגישה קודמת **נדבר** ע"ד הצורך בקריאה והכרזה בנוגע ללימוד תורת הסוד, תורת הקבלה, שכן, לצערנו ישנם עדיין כו"כ שלא למדו קבלה מימיהם.

ובהדגשה יתירה בעמדנו בסמיכות לל"ג בעומר - יום ההילולא של רשב"י, בעל הזהר, וגדול בנגלה דתורה, ואינו צריך להסכמות כו', וכפי שאמר בעצמו ובפשטות "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין"!

ועוד ועיקר - שע"ז ממהרים ומזרזים את הגאולה, כמ"ש בזהר "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזהר . . יפקון בי' מן גלותא ברחמי", "ברחמי" דייקא, כולל גם "רחמי" שיהי' תיכף ומיד, וכאמור, **שיה"ר** שבפסח שני זה תהי' השקו"ט **בנוגע** להקרבת קרבן פסח (לא רק שקו"ט בלימוד **עד"ז**, אלא) בנוגע למעשה בפועל, וע"י אהרן ובניו - כדברי הגמרא בריש יומא "לכשיבואו אהרן ובניו ומשה עמהם", שבדאי יורו הלכה ברורה.

העולם מסייע לבני ישראל לצאת מהגלות

החל ממדינה זו, שמסייעת לבניי להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, עד - שיעשו את העבודה שתביא את הגאולה כפשוטה, ואז המלכות גם תסייע לבניי לשוב לארץ ישראל ● גם במדינה ההיא מרשים ליהודים לקיים תומ"צ ומתירים לצאת משם, ואדרבה - הם גם מסייעים לבניי לנסוע לארץ הקודש, מעין הכנה להסיוע דאוה"ע לבניי שיצאו מהגלות וללכת לאה"ק בגאולה האמיתית והשלימה ● מענה לכל אלו שמתפלאים ונבהלים מכך שמרעישים שכל יהודי צריך לעשות ולפעול שהגאולה תבוא תיכף ומיד ממש ● קטעים משיחת ש"פ אחרי-קדושים ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית

עסקני ציבור), ועוד כיו"ב?!

והמענה על זה הוא, שאין מה לפחד, כיון שגאולה אין הפירוש שבטל כל "מנהגו של עולם", הדברים הטובים שנפעלו (ע"פ תורה) בגלות; אדרבה: גאולה **כוללת בתוכה** את כל העניינים (טובים) ד"גולה", באופן שהם **מתעלים** למצב דגאולה, למעלתם ושלימותם האמיתית - ע"ז שמגלים בהם את (האל"ף) אלופו של עולם, הכוונה ותכלית האמיתית בכל הפעולות (שבזמן הגלות) - איך שכל זה מגלה לחוץ את "כבודו" של הקב"ה.

ובמילא אין מה לדאוג אודות הפעולות - אפילו בעניני רשות - שפעלו (ע"פ תורה) בזמן הגלות. ואדרבה: מזה ישנה הוראה - שכל בעל עסק וכיו"ב צריך לחפש דרכים כיצד גלות בעניני העסק וכו' שלו "כבודו" של

א. [.] ע"פ האמור לעיל מוצאים כמה לימודים בנוגע לעבודת בניי להביא את הגאולה, והאופן שצריכים להתכונן לגאולה - בעמדנו עכשיו ממש בסוף זמן הגלות, "גולה", ואוחזים סמוך ממש ("אָט אָט") להגאולה.

קודם כל - ישנו מענה לכל אלו שמתפלאים ונבהלים מכך שמרעישים ("מ'סטורעמ'ט") שכל יהודי צריך לעשות ולפעול שהגאולה תבוא תיכף ומיד ממש (ובהיותם אנשים "פתוחים", מבטאים הם בדיבור את פליאתם ודאגתם): כאשר משיח יבוא מיד, מה יהי' - שואלים הם - עם כל הפעולות והעניינים שהם פעלו במשך כו"כ שנים בגלות: העסקים שהם הקימו, הרכוש והנכסים שהם צברו, החברים והקשרים, הן בין בניי והן בין אוה"ע, שהם יצרו (ובפרט

והכנתם ל"והיתה לה' המלוכה"⁴.

ב. ע"פ הנ"ל ש"גאולה" מגביהה את עניני הגלות עצמם (ע"י העשי' מהם עצמם דירה בתחתונים), עד שדוקא העבודה בגלות מביאה את הגאולה, הרי מובן, שעניני העולם עצמו ואוה"ע עצמם (גם בזמן הגלות) מסייעים (באמת) לעבודה דהבאת הגאולה (כנ"ל).

ויש לומר, שבעמדנו בסוף זמן הגלות, סמוך להגאולה – בא הסיוע בגלוי יותר.

וכפי שרואים בדורות האחרונים במיוחד, ויתירה מזה – בזמן האחרון, ובפרט בימים האחרונים ממש:

בדורות שלפני זה גרו (רוב) בני" במדינות שבהן היו מניעות ועיכובים וכו' (לא תקום פעמיים⁵) לעבודת ה' בכלל.

משא"כ בדורות האחרונים – גרים (רוב) בני" במדינות שבהם מושלת מלכות של חסד, החל ממדינה זו (שבה נמצאים רוב מנין ובנין דבני"), שמסייעת לבני" להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, עד – שיעשו את העבודה שתביא את הגאולה כפשוטה, ואז המלכות (של חסד) גם תסייע לבני" לשוב לארץ ישראל (בלשון הכתוב⁶: והביאו את כל אחיכם גו').

ובשנה האחרונה רואים איך שיחס זה לבני" התפשט במדינות נוספות, עד גם במדינה היא, שבה היו (עד לאחרונה) הגבלות בנוגע לחירות בני" בעבודתם בתומ"צ וגם בנוגע ליציאתם ממדינה היא – וכעת נתהפך יחסם, שמרשים ליהודים לקיים תומ"צ ומתירים לצאת משם (ללא ההגבלות שהיו פעם), ואדרבה – הם גם מסייעים לבני"

4 עובד' בסופו.

5 ל' הכתוב – נחום א, ט. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 306 הערה 55.

6 ישע'י סו, כ.

הקב"ה, ולנצל את עסקיו ונכסיו וקשריו – להוסיף בתורה ומצוות.

ומזה מובן גם ההוראה לאידך גיסא – לאלו שחושבים שתוכן העבודה דגאולה הוא שלא יהי' קשר ולשלול ל"מנהגו של עולם" – דאדרבה: הגאולה תלוי' דוקא ב"מעשינו ועבודתינו" בזמן הגלות, ולכן צריך להיות "הסתכל בשלשה דברים": העבודה להביא את הגאולה צריכה להתבסס ב"שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל", לעשות דירה בתחתונים, ולהכין את העולם להגאולה – אמנם באופן ד"שרית עם אלקים ועם אנשים", להלחם עם ההעלם והסתר דעולם, אבל באופן ד"ותוכל", "מלכותו ברצון קבלו עליהם".

החל מחלקו בעולם, ע"י הוספה בקיום המצוות, בדברים גשמיים, כולל ובמיוחד – מצות הצדקה ("עיקר המצות מעשיות"), שלוקח מהגשמיות שלו ומהעשירות שלו (שבירכו הקב"ה) ומסייע לשני, שגם אצל הזולת יהי' מזון ולבושים, באופן ד"לכבוד ולתפארת", בהתאם ל"ממלכת כהנים", ועד"ז מסייע הוא למוסדות תורה וצדקה וכיו"ב.

וכן הוא גם בעבודתו בעניני רשות שלו – עושה זאת באופן ד"כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו"².

ועוד וגם זה עיקר – ע"י הפצת התורה והיהדות, והפצת המעינות חוצה. כולל ובמיוחד – לעורר יהודים בכל העולם כולו, שיוסיפו עוד יותר בלימוד התורה וקיום המצוות,

וכן גם לפרסם ולגלות בכל העולם כולו "אלופו של עולם", כולל – ע"י השפעה על אוה"ע בנוגע לקיום שבע מצוות בני נח³,

1 אבות פ"ב מי"ב. וראה רמב"ם הל' דעות ספ"ג. טושו"ע אר"ח סרל"א.

2 משלי ג, ו. וראה רמב"ם וטושו"ע שם.

3 כפס"ד הרמב"ם הל' מלכים פ"ח ה"י.

אין צמצום!

אומרים לו שאין שום העלם, כיון שאוא"ס ממלא כל המציאות ואין צמצום כלל, הענין כולו איננו ("ניטא די גאנצע זאך")! כפי שאדמו"ר הזקן אומר: צמצום כפשוטו – ח"ו! לא שבפנימיות אין כלל צמצום, אלא צמצום כפשוטו אין – בפשטות אין שום צמצום!

זה לא יותר מאשר זה שצריכים לבא להתבוננות ופירושים וכו' – אך המציאות היא שאין צמצום והעלם כלל.

ומה שבפועל ישנו צמצום והעלם, זה אך ורק בשביל הגילוי.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ אחרי ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

מהיכן תבוא השמחה?

הרבי הרי אמר שהולכים לקראת משיח, וכשהולכים למשיח צריכים לילך בשמחה. כאשר עושה חשבון אליבא דנפשי' ממעמדו ומצבו, אזי מהיכן תבוא השמחה? מצד מצבו הוא הרי... ואפ' התומ"צ שהוא מקיים – לא מורגש מה נפעל עי"ז, כיון שעכשיו הכל זה מתן בסתר – כך הוא הלשון – וכמונח בתיבה סתומה, וא"כ על מה תהי' השמחה?

צריכים אבל לדעת, שכל ההמשכות נפעלות ("טוט זיך אָפ") עכשיו בזמן הגלות, ולעתיד לבוא יתגלו הענינים שנמשכו דוקא עכשיו ע"י קיום התומ"צ, אזי, כאשר עושים חשבון, שבאמת יש עכשיו את הכל וסוכ"ס זה יתגלה – זה מביא שמחה.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ קדושים ה'תשי"ד – בלתי מוגה)

כשאינו מבין, צריך לעשות "טומל" שיסבירו לו...

מכיון שמשיח צדקנו עדיין לא בא – הרי זו הוכחה שעדיין חסר משהו ב"מעשינו ועבודתינו", ובמילא, צריך להוסיף ב"מעשינו ועבודתינו" עוד פעולה ועוד פעולה כו'.

[אין הכוונה לומר שהחסרון במעשינו ועבודתינו בתור סיבה לעיכוב הגאולה הו"ע המובן בשכל – מכיון שהאמת היא שאין זה מובן בשכל, והרי, ע"פ תורה צ"ל (לא רק "נעשה", אלא) גם "נשמע", נשמע ונבין, כלומר, שההתחלה היא אמנם בהענין ד"נעשה" (הקדימו נעשה לנשמע), לקיים בפועל עוד לפני שמבין בשכלו, אבל, לאחר הקיום בפועל צריך להשתדל להבין בשכלו, וכשאינו מבין, צריך לעשות "טומל" שיסבירו לו... ועוד ועיקר – בנדוד"ד – לעשות כל מה שביכלתו לבטל הגלות ולהביא בפועל את הגאולה (שאז לא יצטרך הסברים על עיכוב הגאולה), ע"י ההוספה ב"מעשינו ועבודתינו".]

(משיחת ש"פ אחו"ק, י"ג אייר ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

שבנ"י נמצאים בגלות, הקב"ה נמצא יחד אתם, "שכינתא בגלותא", "עמו אנכי בצרה", ולכן כתיב "וישוב אל ה' וירחמנו לעורר רחמים רבים על שם הוי' השוכן אתנו כדכתיב השוכן אתם בתוך טומאתם", ולכן מבקשים בנ"י שתבוא כבר הגאולה ויתקדש שם שמים, וע"ד מ"ש "לא למענכם אני עושה בית ישראל כי אם לשם קדשי גו' וקדשתי את שמי הגדול המחולל בגויים" ("ואמור להם עם הוי' אלה ומארצו יצאו").

ובנ"י יש בכחם לפעול זאת – "נצחוני בני נצחוני", וכמדובר לעיל שעי"ז שבנ"י מקדשים עצמם, מתקדש הקב"ה, ובפרט לאחר ש"כלו כל הקיצין", וכבר עברו והשלימו הכל – צריכה לבוא כבר הגאולה תיכף ומיד ממש, ואז כל העולם כולו יראה בגלוי כבוד ה' וקדושת שמו, "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו", "וקדשתי את שמי הגדול גו' ולקחתי אתכם מן הגויים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם גו'".

וכאמור, ומודגש – תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ אהו"ק, יו"ד אייר ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

מוקדש לעילוי נשמת
 ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול
 ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת
 יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
 נדבט בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחי

מוקדש לעילוי נשמת
 הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר
 נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א
 יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

לנסוע לארץ הקודש. מעין הכנה להסיוע דאוה"ע לבנ"י שיצאו מהגלות וללכת לארץ הקודש בגאולה האמיתית והשלימה.

ג. נוסף על הסיוע הישר דאוה"ע לבנ"י – ישנם גם עניינים שבהם רואים את שאוה"ע בעצמם עושים פעולות של טוב וחסד, שמגלים עוד יותר שיש בעה"ב לבירה זו, כהכנה ל"והיתה לה' המלוכה" בגאולה האמיתית והשלימה,

לא כפי שהי' פעם, שדוקא עם ישראל (אע"פ ש"אתם המעט מכל העמים"⁸), השלים בפועל את הכוונה דדירה בתחתונים, ואחדות ממלכיות אוה"ע התנהגו באופן אכזרי אחת אל השנית, והתעסקו בעיקר בתועלת עצמן, או בכיבוש מדינות אחרות וכיו"ב.

מהעניינים הגלויים שנתוספו בימים אלו ממש שבהם רואים את שהעולם ואוה"ע מתכוננים ומסייעים בדרך לגאולה – ע"י ענין הצדקה והחינוך, שני יסודות עיקריים בישונו של עולם, "לשבת יצרה"⁹:

ידוע ומפורסם (בכל המכתבי-עת) אודות המאורעות בימים האחרונים – שמדינה זו (המיוסדת על צדקה וחסד, כידוע) ניצלה את חוזק כחה לסייע ולהציל אנשים במקום רחוק בעולם (הרחק ממדינה זו), אע"פ שעי"ז לא באה תועלת ישרה לתושבי מדינה זו:

מדינה זו שלחה ריבוי אנשים ואנשי חיל מצבאה לסייע לפליטים במקומות ההם, ביחד עם מזון ובגדים ורפואות. במקום להשתמש באוירונים לענייני כיבוש, ובמקום להשתמש במזון ובגדים עבור אזרחי מדינה זו – משתמשים בהם להציל אנשים אומללים, ובפרט ילדים קטנים, מקור, עד מהיפך החיים.

ובזה רואים את הרחמנות דתושבי מדינה

(7) ראה ב"ר רפ"ט.

(8) ואתחנן ז, ז.

(9) ישעי' מה, יח.

זו: כאשר הם שמעו וראו את אנשים סובלים – הגם שאין הם קרוביהם, ואף-פעם לא היתה להם שייכות עמם – התעוררה המדינה לסייע להם. בהתאם לשיטה דמדינה זו בענייני צדקה, שמסייעים לאנשים בכל העולם כולו, ואין מחכים אפילו לבקשת עזרה.

עד"ז ידוע גם שבימים האחרונים יצא מנהיג מדינה זו בהכרזה והוראה מפורטת בנוגע לחינוך הנוער. בהתאם לזה שבתחלת נשיאותו הכריז ששאיפתו היא להזכר כ"עדזוקיישען (חינוך) פרעזידענט", בגלל הפעולות והשינויים הגדולים לטוב שהוא ינהיג בכדי לחזק את החינוך במדינה זו.

החידוש במאורעות האחרונים (בין היתר) מובנת בפשטות: הגם שאצל בנ"י אין זה חידוש, כיון שאצלם תמיד היתה ההנהגה ע"פ התומ"צ, בענין הצדקה וחינוך וכו' – הרי זה מגלה עוד יותר את שיש בעה"ב לבירה זו, שזהו היסוד האמיתי לצדקה וחינוך (וכמדובר כמ"פ, שהצלחה אמיתית בחינוך תלוי' בידיעה והכרה של הילד בבורא עולם ומנהיגו).

וכל זה הוא – נוסף על עוד כמה עניינים שקורים בהשגחה פרטית מדי יום ביום, הן בנוגע להכלל והן בנוגע לכל אחד ואחד בענייני הפרטיים – והכוונה בזה היא, שזה יגלה עוד יותר את שהעולם מסייע לעשות דירה בתחתונים ולהביא את הגאולה,

[כולל – שבשבוע האחרון מצאו בפינה נידחת בעולם אבנים טובות ומרגליות, ע"י ברכתו של הקב"ה [בדוגמת "והנשואם הביאו את אבני השם ואת אבני המילואים לאפוד ולחושן"¹⁰ (עבור בגדי הכהונה), שהעננים הביאו¹¹], והכוונה בזה היא – שמנצלים זאת לקישוטי כלה, להוסיף בצדקה, כנ"ל].

ד. המסקנא מהאמור לעיל בנוגע לפועל:

(10) ויקהל לה, כז.

(11) ת"י עה"פ.

ההוראה ונתינת כח, שאפילו אם ה' חסר משהו הרי אף פעם אין מקרה אבוד ויכולים **תמיד לתקן**.

ועוד ועיקר – שיתגלו ויתקנו כל הענינים שנראים שהם אבדו, או שאמנם נאבדו בגלות, כולל – אבדו למעליותא (בהיותם למעלה מגדר גילוי) – גילוי הקץ ש"לבא לפומא לא גליא"¹⁴, ומשיח צדקנו, שבא "בהיסח הדעת"¹⁵ (כי אם במציאה), שנאמר **"מצאתי דוד עבדי"**¹⁶ (במזמור פ"ט בתהלים¹⁷), וזה מתגלה במזמור צדי"ק¹⁸ – "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו"¹⁹, בבית המקדש השלישי, בגאולה האמיתית והשלימה, גאולת כל בני", "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו".

14 ז"ח בראשית ח, א. מדרש תהלים ט, ב. וראה גם סנהדרין צט, א.
15 סנהדרין צו, סע"א.
16 ראה ב"ר פכ"ט, ג.
17 פסוק כא.
18 ולהעיר שבאות "פ"ף בו נגאלו אבותינו ממצרים שנאמר (שמות ג, טז) פקד פקדתי אתכם [ולהעיר שמה ה' בן פ' כשגאל את ישראל ממצרים], צ"ץ בו עתיד הקב"ה לגאול את ישראל ולומר להם צמח צמחתי לכם שנאמר (זכרי' ו, יב) איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל ה'" (פרדר"מ פמ"ח). ובמדב"ר ס"פ קרח מביא הכתוב (ירמ' כג, ה): והקימותי לדוד צמח צדיק גו' (וראה פי' הרד"ל לפדר"א שם). וראה ד"ה לך באוה"ת (עדרת, א). תרכ"ז. תר"ל.
19 פסוק טו"ב.

הגאולה באה דוקא ע"י העבודה בגלות, גילוי אלופו של עולם ב"גולה", כך שדור זה, דור האחרון בגלות, יהי' הדור הראשון להגאולה.

והקב"ה עוזר שרואים במאורעות האחרונים בעולם איך העולם בעצמו מסייע ומוביל לגאולה.

ובפשטות פירוש הדבר הוא – כנ"ל – שכל יהודי צריך להוסיף ב"מעשינו ועבודתינו" בכלל שמביאים את הגאולה, כולל ובמיוחד – כמדובר בהתוועדות שלפנ"ז – בלימוד התורה בעניני גאולה, בתושב"כ (ש"כל הספרים מלאים בדבר זה"¹²), ותושבע"פ, משנה וגמרא ומדרשים וכו'.

ובזה גופא – צריכים להוסיף ע"פ ההוראה דפסח שני, "ס'איז ניטא קיין פארפאלן"¹³ (אין אף פעם מקרה אבוד) – לעשות חשבון צדק אם תקנו והשלימו את העבודה בעבר כדבעי, או שיכולים עוד להוסיף בזה; ויש בזה את

12 ויש לומר הדיוק ב"מלאים" (ש"מלא" ע"פ תורה פירוש – שמלא כולו), שגם הפסוקים ב"כל הספרים" שאינם מדברים (בגלוי) בעניני גאולה, או אפילו שתוכנם הפכי (לכאורה) מענין הגאולה – הרי, לאמיתתו של דבר, תוכנם האמיתי הוא "דבר זה" – ענין הגאולה. וע"י עיון והעמקה בפירוש פסוקים אלו (במפרשים וכו') נראה בגלוי ש"כל הספרים מלאים בדבר זה". ויומתק ע"פ המבואר לעיל, שפנימיות ענין הגלות ("גולה") הוא ענין הגאולה, אלא שמגלים זה ע"י גילוי האל"ף אלופו של עולם בגלות, שע"ז נעשה "מגולה" – "גאולה".

13 "היום יום" יד אייר, פסח שני. ס' השיחות תש"א ע' 115.

ההכנת המתאימות לתהלוכות מתוך שטרעם

ההוראה מכל זה בנוגע לפועל – בהשתדלות שצ"ל בנוגע לקידוש שם שמים בכלל, כולל ובמיוחד – בקשר עם ל"ג בעומר, יום שמחתנו של רשב"י:

כיון שנשארו כמה ימים עד ל"ג בעומר (ביום ראשון הבע"ל), צריכים לדאוג שיעשו את כל ההכנות הראויות לכך, כמו בכל דבר שבקדושה, כיון שזה בעל חשיבות חייבת להיות לזה הכנה, עד "הכנה דרבה".

מתחיל עם החלטות טובות בזה בשבת, ואח"כ – הפעולות בזה במשך השבוע הבא, ביום א', ב', ג', ד', ה', ו', ויום השבת – שכאו"א יעשה התלוי בו שבכל מקום ומקום שנמצאים שם יהודים שיחגגו ל"ג בעומר בשמחה גדולה, ע"י עשיית התוועדות וכו' או תהלוכה של ילדים, וברוב עם הדרת מלך.

ובפרט בהתחשב בכך שהתהלוכות מוסיפות באחדות כל ישראל, "שבת אחים גם יחד", ובחינוך ילדי ישראל, "חנוך לנער ע"פ דרכו גו'", ע"י שעושים את התהלוכה בהתאם ל"דרכו" של הילד, ע"י שהוא הולך "צועד" בגאון ובעוז (עם דגל או שלט), שאפשר לרשום עליהם גם ענינים הקשורים בתומ"צ, ובפרט – ענינים השייכים לרשב"י ול"ג בעומר, וכיו"ב, שזה נותן חיות וחמימות בילדים יהודים בנוגע לכל עניני תומ"צ, באופן שהרושם-טוב של התהלוכה נשאר אצלם בזיכרון, ויש לזה פעולה נמשכת בחינוך שלהם.

ובכדי שזה יהי' בהצלחה רבה ומופלגה, בעזרה"ת, דרושים לכך גם ההכנות המתאימות, מתוך פרסום ושטרעם גדול, למשוך כמה שיותר ילדים שישתתפו בזה.

ובפרט בהתאם לר"ת דשנה זו ה'תש"נ – ה' תהי' שנת נסים – צריכים לראות שהפרסום והשטרעם של תהלוכות שנה זו יהי' באופן של "ארים נסי על ההרים", יותר מאשר בכל השנים שעברו (שגם אז ה' בהצלחה בלתי-משוערת).

לכן, בטח יעשה בזה כאו"א כל התלוי בו, וכמו"כ להשפיע על אחרים שישתתפו בזה, מתחיל מהוראת דוגמא חי' אישית איך שהוא משתתף בזה בחיות ובשמחה.

ועי"ז – בודאי יהיו התהלוכות דל"ג בעומר קידוש השם גדול לבנ"י ולכל העולם כולו, ויחזקו עוד יותר את האחדות דבנ"י בכל מקום שהם.

ויהי רצון, שתיכף ומיד ממש – עוד לפני ל"ג בעומר, ובימי ההכנה לזה – יהי' כבר הקידוש ה' הגדול – הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כפי שבנ"י מבקשים בתפילתם בכל יום, וכמה פעמים ביום, ומבקשים את הגאולה לא (רק) בשביל טובת עצמו, אלא בעיקר – בשביל כבוד המקום, כבוד השכינה – בכדי לקדש שם שמים – כיון שכל זמן

בלשון עבר, עכ"פ רגע א' לאחר זה!

במדרשי חז"ל מצינו שמשיח צדקנו (אליהו הנביא) יתגלה תחילה בגליל⁷, ובגליל גופא – בטבריה⁸, ש"טובה⁹ ראייתה¹⁰; אבל, איש לא יקפיד גם אם אליהו הנביא יבוא בחוץ לארץ, אפילו בברוקלין, ולמחרתו יבוא משיח לטבריא. (מתוך ספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 741 ואילך וע' 750 ואילך)

(7) זהר ח"א קיט, א. ח"ב ז, ב. ט, רע"א. רכ, א.
 (8) ראה נצ"א לזח"ב שם (ז, ב. רכ, א). נצ"ז לזחר שם.
 (9) ושי"נ. רדב"ז לרמב"ם הל' סנהדרין פי"ד הי"ב.
 (10) ולהעיר, שמשיח קשור עם ענין הראי' – כידוע שלימוד התורה דמשיח צדקנו יהי' באופן של ראי' (ראה לקו"ת צו יז, א. ובכ"מ).

השליחות שהוטלה על כל אחד ואחד

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך"*

נשיא דורנו הטיל על כאו"א את השליחות, ופקד עליו בסגנון ברור: "לא תעמוד על דם רעך"!

דווקא בסגנון זה – סגנון ברור המבטא בבהירות ("קלאָרערהייט") שלא מדובר בבקשה בענין פרטי ומהיכי תיתי וכו', אלא – "לא תעמוד על דם רעך":

עליכם לדעת שישנם יהודים העומדים בדרגת "עצמות היבשות"², וזו פשוט סכנת פקוח נפשות של "דם רעך"^{2*} – הוא עומד לאבד את "הדם הוא הנפש"³, את התורה ומצוות ש"הם חיינו ואורך ימינו"⁴, ולאבד את שייכותו וחיותו מזה.

מודיע לו נשיא דורנו: "לא תעמוד על דם רעך", וכפירוש רש"י⁵: "לראות במיתתו ואתה יכול להצילו", כלומר, נשיא דורנו הודיע ש"אתה יכול להצילו" – במילא אתה צריך להצילו!

הנך רואה יהודי שטובע ב"מים רבים" של טרדות הפרנסה – אתה צריך להצילו!

הנך רואה יהודי שהוא "טובע בנהר" [ולהעיר שהלשון בשו"ע אדה"ז⁶ הוא "טובע בים"], טובע ב"מים רבים"⁷ ו"מים הזדונים"⁸ של טרדות הפרנסה (כפי שהוא מפרש בתורה אור⁹ ובהמשך מים רבים¹⁰ מבעל יום ההולדת דב' אייר), "ואתה יכול להצילו" – אתה צריך להצילו!

לדס"ג ח"א עשה כח (קעב, א ואילך)). [הערה 35 מלקו"ש שם].
 (3) ראה יב, כג.
 (4) נוסח תפלת ערבות.
 (5) פרשתנו שם עה"פ.
 (6) חו"מ הל' נזקי גוף ונפש ודיניהם ס"ז.
 (7) שה"ש ח, ז.
 (8) תהלים קכד, ה.
 (9) ר"פ נח.
 (10) תרל"ז – בתחלתו. פע"ה.

(* לכללות שיחה זו ראה לקו"ש חל"ב ע' 120 ואילך. 1) פרשתנו יט, טז.
 (2) יחזקאל לז, א ואילך. וראה שיחת ש"פ אחרי ש.ז. סל"ו ואילך (סה"ש תשמ"ו ח"ג ע' 316 ואילך).
 (2*) כן נקט להלכה בשו"ת מהרשד"ם חיו"ד סר"ד (הובא בכנסת הגדולה לטור חו"מ ר"ס תכו) – לענין הצלת נפשו מיני שחת שלא ישתמד או שאם נשתמד להושיבו לדת משה. ובשל"ה חלק תושב"כ פרשתנו (שמה, ב) "כ"ש בהצלת הנפש שאם יראנו עושה עבירה שמאבד עולמו יצילהו" (וראה גם מנ"ח מצוה רלט. וראה שקו"ט בביאור הר"פ פערלא לסהמ"צ

מוקדש
 לזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו וילדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא, ישראל רחמים בן חיה מושקא, ומענדל בן חיה מושקא, שיחיו ולזכות הנא לאה בת ח' רחל, עדינה בת ח' רחל, מרים בת ח' רחל, וצבי בן ח' רחל שיחיו

לזכות ר' ברוך אהרן בן ברוניא סלאווא וזוגתו רייזל פרומא בת ח' רחל שיחיו

מוקדש לזכות
ורד שמחה בת שרה
 להצלחה רבה בכל - בגשמיות וברוחניות
 נדבת מהיטבאל יזמות

ומה שהנך טוען, שאם תנסה להצילו זה יכול לגרום לך לעמוד בסכנה – כיון שנוסף ע"כ שהוא "טובע בנהר" אזי "חי' או לסטים באים עליו"¹¹, ובמילא אתה בין-כך לא תוכל להצילו,

ע"כ אומרים לך ש"אני ה'": הקב"ה בעה"ב על החי', הלסטים והנהר, ובעה"ב על כל העולם כולו, וכאשר הוא אמר ש"אתה יכול להצילו", הרי בודאי שאתה יכול להצילו וזה לא יזיק לך!

ועד"ז, כיון שנשיא דורנו – "לב כל קהל ישראל"¹² – אמר ש"אתה יכול להצילו", הרי זה דבר ברור שאתה יכול להצילו וזה לא יזיק לך!

והראי' לזה¹³, היא מכך שאתה רואה אותו "טובע בנהר" ("לראות במיתתו"): אילו לא יכולת להצילו לא היו מראים לך זאת, משום שלא תצמח מכך שום תועלת (שהרי לא מצערים יהודי סתם ומודיעים לו על יהודי שטובע, ר"ל, כשאין ביכולתו להצילו) – וכיון שאתה רואה זאת, הרי זו ראי' ש"אתה יכול להצילו"!

הוראה מיוחדת כשקוראים וחיים עם פ' קדושים

אך היות שסוף-כל-סוף יש להסתדר גם עם היצר-הרע ("קלוגניקער"), הטוען שביכולתו לעסוק בענינים אחרים טובים יותר, ענינים רגועים, זקן ואינו לפי כבודו וכיו"ב; וגם כשאומרים לו שהטילו עליו שליחות מהקב"ה ע"י נשיא דורנו להציל יהודים שעומדים בסכנה, ובל' הכתוב: "לא תעמוד על דם רעך", "אתה יכול להצילו" – זה לא מספיק עבורו, לכן אומר הקב"ה [בהמשך הכתוב]: "אני ה'", ומפרש רש"י: "נאמן לשלם שכר ונאמן להפרע".

בכדי להסיר גם את מניעת היצר ולהראות לו שגם בשבילו כדאי הענין – מודיע לו הקב"ה "אני ה'" – "נאמן לשלם שכר", ובלשון המשנה בפרקי אבות דשבת ז'14: "ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך" – שכר בעולם הבא, ואם זה "מעט" מדי עבורו – יש גם שכר בעולם הזה, וכל הדרגות בשכר (כפי שהרמב"ם מונה¹⁵).

אך לפעמים ישנו יצר כזה מחוצף שבשבילו זקוקים גם ל"מקל", ולכן אומרים גם לו "אני ה'" – "נאמן להפרע", לא על אף יהודי ח'!"

וזוהי ההוראה המיוחדת שישנה מהזמן הנוכחי כשקוראים וחיים (כתורת אדה"ת¹⁶) עם פ' קדושים, "קדושים תהיו כי קדוש אני"¹⁷, אשר אחד מהציוויים בה הוא "לא תעמוד על דם רעך" – ההכרח והחיוב על כאו"א לעסוק בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה, בכדי להציל יהודים שנמצאים במצב של פקוח נפש ברוחניות, כנ"ל.

(משיחת ש"פ קדושים, ב' דר"ח אייר ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(11) כמבואר בארוכה לפנ"ז בהשיחה (לקו"ש שם), הביאור בפרש"י, שמדובר באותו מקרה של אדם הטובע בנהר כאשר על שפת הנהר "חי' או לסטים באים עליו".
(12) ע"פ ל' הרמב"ם הל' מלכים פ"ג ה"ו.
(13) ראה גם לקו"ש שם ע' 125-6.

(14) פ"ב מ"ד.
(15) הל' תשובה פ"י ה"ב. פיה"מ לסנהדרין הקדמה לפ' חלק ד"ה וכת חמישית.
(16) "היום יום" ב' חשון. סה"ש תש"ב ע' 29 ואילך. ועוד.
(17) יט, ב.

הצורך לפסק דין שמישיח צריך לבוא תיכף ומיד

קטע מרשימת דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בעת ביקור

הרבנים הראשיים בארץ הקודש הרב אברהם הכהן שפירא

והרב מרדכי אליהו – יום ג' פ' בהר, י"א אייר ה'תשמ"ט

– הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א* –

כ"ק אדמו"ר שליט"א: [. .] כיון שספר הרמב"ם הוא חלק מהתורה שנאמר בה "הפך בה והפך בה דכולא בה"¹, הרי, בכל פעם ופעם יש להוסיף בהלימוד עוד פרט, עוד דיוק וכו', ובפרט כשנמצאים בעקבתא דעקבתא דמשיחא, ואם לא עכשיו אימתי!

ברמב"ם שם ישנה הדגשה נוספת – "כל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מחכה לביאתו כו"², היינו, שהחיוב הוא לא רק להאמין בביאת המשיח, אלא גם לחכות לביאתו, וכמ"ש בה"ג עיקרים "אני מאמין בביאת המשיח . . אחכה לו בכל יום שיבוא".

הרב שפירא שליט"א: האמונה בביאת המשיח והצפ"י לביאתו – הא בהא תליא, כלומר, אם אינו מחכה לביאתו, ה"ז הוכחה שאינו מאמין בו כדבעי, כי, אילו היתה האמונה שלו כדבעי, איך יתכן שלא יחכה ויצפה לביאתו?!... אם אתה מאמין שישנה טובה גדולה כזו – איך יתכן שאינך משתוקק מחכה ומצפה לטובה זו?!... ואם אינו משתוקק ומחכה לביאת המשיח, חסר באמונה שלו!

הרב אליהו שליט"א: האמונה וההשתוקקות לביאת המשיח כוללת גם שיבוא מהר, תיכף ומיד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: גם פרט זה מביא הרמב"ם בספר הי"ד – "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין"², "מיד" דייקא.

הרב אליהו שליט"א: בפעם הקודמת³ דיברנו על המשיח, והיינו צריכים לעשות החלטה, פסק-דין, שמישיח צריך לבוא מיד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: כפי הרשום בזכרוני – הדגשתי אז⁴ גם ע"ד הצורך לפסק דין שמישיח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד, כולל כמובן במעמד זה – שנמצאים כאן יותר משלשה רבנים, וביניהם – רבנים מארץ ישראל, אשר, "אין תורה כתורת ארץ ישראל"⁵, ובפרט תורת כהן, ותורת הראשון לציון (ב"ציון" גופא – "ראשון לציון").

הרב אליהו שליט"א: "ובא לציון גואל"⁶.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחיוך): "ובא לציון גואל" – נאמר בלשון עתיד, וצריך שיהי' כבר

(1) אבות פ"ה מכ"א.
(2) הל' תשובה פ"ז ה"ה.
(3) אור ליום ב' פ' תזריע, כ"ז אדר שני ה'תשמ"ו.
(4) ר"ד הנ"ל ס"ב.
(5) ב"ר פט"ז, ד.
(6) ישע"י נט, כ.

(* **הערת המו"ל:** צילומים נדירים מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על ראשי-דברים מביקור זה נדפסו לראשונה בקונטרס "יחי המלך" גליונות קנא ע' 18, רב ע' 15, רג ע' 15, שז ע' 15, תסה ע' 4-5. וכן בגליון זה ע' 15.